

Foto: Harry Tielman

Op eigenares Marianne Bakenfelder na zijn het allemaal mannen in het restaurant van hotel De Marke in Vlagtwedde. 't Is middaguur. De mannen komen eten. Op tafel liggen de plakboeken van vorige eigenaar Jan Beijering, vol foto's en boodschappen van artiesten die er optraden. De opmerkingen vliegen in het rond. Een foto met daarop een viertal dames met ontbloot bovenlijf doet stamgast Jan Haan schielijk zijn kruk aan de bar

Topartiesten zijn voor eigenares **Danszaal nu gehul**

rookartikelen erin. Hoeft niet meer. „Niemand vraagt er meer om”. In de dagen dat Jan Beijering de scepter zwaaide in het etablissement schonk hij eens op één avond 58 vaten bier leeg. Z'n jaaromzet was zestigduizend liter, ofwel zo'n driehonderdduizend glazen. Marianne Bakenfelder wil niet zeggen hoe groot haar bieromzet is. Maar vast aanzienlijk minder. „De mensen komen veel later binnen dan vroeger. Toen was het acht uur, nu elf uur, half twaalf. Ze eten en drinken eerst wat thuis

bovenlijf doet stamgast Jan Haan schielijk zijn kruk aan de bar verlaten. „Toen die hier waren”, schalt zijn stem door het restaurant, „vlogen alle jongens naar voren en gingen vlak voor het podium op de grond zitten. En maar kijken”. Hetzelfde doet hij nu. Het gezelschap moet zich met foto's tevreden stellen. Want sinds 1 januari wordt er niet meer gedanst in De Marke. Marianne contracteert geen orkesten en artiesten meer. In het week-end is het doods in het dorp dat 35 jaar lang het uitgaanscentrum van Oost-Groningen en een deel van Drenthe was.

Marianne Bekenfelder, zakenvrouw van naar schatting 42 jaar. Haar leeftijd vertelt ze niet: „Oud genoeg in elk geval”. Ze heeft twee dochters, van 25 en 23 die beiden het huis uit zijn. De een woont in Groningen, de andere in Assen. Met die constatering zitten we midden in haar probleem. „Vlagtwedde vergrijsjt”, zegt ze met haar onmiskenbaar Duits accent.

Door **Roel Waalkens**

„De jongeren trekken weg.” De mavo en de huishoudschool in het kraakheldere dorp zijn onlangs gesloten. De kinderen bezoeken scholen in Winschoten en Stadskanaal. „Daar hebben ze nieuwe vriendjes gevonden”. Als ze uit willen, doen ze het vaak daar. En minder in Vlagtwedde, denkt ze.

Er zijn meer redenen waarom de danszaal voor het eerst sinds al die jaren in de week-ends in het donker gehuld blijft. Oudere personen blijven liever thuis. Ze gebruikt het woord 'cocoonen' - van cocon, jezelf inkapselen. Mensen halen liever een borreltje in huis dan dat ze buitenshuis gaan drinken. Het heeft te maken met de veranderende instelling: geen alcohol als je nog moet rijden. De mensen drinken fris en alcoholvrij bier. Als ze een paar gehad hebben, stoppen ze.

Alles verandert

Ze hebben er genoeg van. Met bier was het anders. Marianne: „Ook al hadden ze genoeg gehad, zeiden ze nog: gait mie der nog moar aine in”. Alles verandert. Ze vertelt over de brideclub die een aantal nieuwe leden heeft. Die willen wel komen maar dan mag er niet gerookt worden. De andere leden hebben zich maar aan te passen. Bij bruiloften was de eerste opdracht: glazen op de tafeltjes zetten met

minder. „De mensen komen veel later binnen dan vroeger. Toen was het acht uur, nu elf uur, half twaalf. Ze eten en drinken eerst wat thuis en vertrekken dan. Die omzet ben je kwijt”.

Alles is anders. Artiesten en orkesten zijn onbetaalbaar geworden. Als ze BZN zou kunnen hebben (maar dat kan ze niet, die heeft een veel grotere speelruimte nodig), moet ze rekenen dat ze dik 30.000 gulden kwijt is. Ze zou dan minimaal drie tientjes entree moeten vragen. Dat kan wel voor een keer, maar ze heeft haar klantjes elke week nodig. Andere bekende groepen zijn niet veel goedkoper. De Frank Boeijengroep kostte twintigduizend. „De risico's die je daarmee loopt zijn erg groot”. Ze had Herman Brood gecontracteerd. De zaal was aardig vol. Maar toen kwam-ie gewoon niet. „Hoe leg je dat de mensen uit. Ze waren behoorlijk pissig. Zijn orkest was er wel, maar hij ontbrak en voor hem waren ze gekomen”. Ze kreeg haar onkosten er die avond niet uit. Dat gebeurde trouwens wel vaker. Soms vroeg ze maar vijf gulden entree en dan nog vertikten ze het om te komen.

Gastvrouw

Toch was, is ze een goeie gastvrouw. Jan Beijering die elke middag in 'zijn' Marke komt eten, roemt haar ervoor. Ze gaat geweldig met de mensen om. Wat ze mist, is iemand die de klanten van de straat plukt. Hij en zijn overleden vrouw Derkje hadden het beter voor elkaar. Zij verzorgde de zaak binnen, hij was eeuwig en altijd op pad om reclame te maken voor de zaak. Beijering: „Ik moest wel. We zitten hier tegen de grens aan. We hebben maar een halve cirkel om ons heen. Ik moest ze van veel verder weg halen dan m'n concurrenten. In mijn tijd moest ik opboksen tegen een stuk of dertig collega's.” Die hebben de een na de ander allemaal het loodje gelegd. Slechts enkele heel grote dancings, al of niet met disco, hebben het gered. Beijering noemt die van Zuidlaren (De Gouden Leeuw) en Marum (De Kruisweg). Ook sommige discotheken doen het nog wel aardig, maar de grootste attractie schijnt er vanaf te zijn. De gewone praatbars oefenen momenteel de grootste aantrekkingskracht uit. Jan en Marianne kennen er wel een paar - in Winschoten, in de stad Groningen.

Voor Marianne is de aardigheid er echt af. Hoe vaak legde ze niet geld toe op zo'n dansavondje. De ene keer duizend gulden, de andere keer de helft meer. „Ik heb van alles georbeerd, maar het lukte gewoon niet”. Ze heeft haar discotheek, de Schutstal, nog in takt gelaten. Hoewel, deze laatste zaterdag klaagde de jeugd dat er van de vier bars maar meer de helft open was. De toeloop heeft ook hier niets buitengewoons meer. De bowling is wel aardig bezet op vrijdag- en zaterdagavond. Veel personeelsfeestjes worden hier gevierd. De competitie is echter ook al over z'n hoogtepunt heen. Voor de Schutstal wil ze iets nieuws. De ontwikkelingen gaan door, de jeugd wil steeds wat anders. Ze is bereid ervoor te zorgen. Ging het ook maar zo eenvoudig met dat dansen door de ouderen. Voor de artiesten die er tegenwoordig zijn lopen nog maar weinigen warm. Ze zien ze wel op televisie. Theateragenten klagen steen en been. Ze hebben zelden of nooit iets nieuws te bieden. Ze zou het met Duitse topartiesten willen proberen, maar die

ARBEIDS

Ondergetekende Contractant 1 Beyer

verklaart te hebben geëngageerd Co

met zijn trio voor verzo

● Werkzaam te zijn op 10 Oct

tot

in Theater/Gebouw/Zaal Beyer

De werkzaamheden vangen aan 7

en eindigen 12

De gage bedraagt f. 500,00, (

Reiskosten zijn voor rekening van co

Verblijfkosten voor rekening van co

Bijzondere bepalingen: Wij moeten

vervallen indien er een binnen- of bu

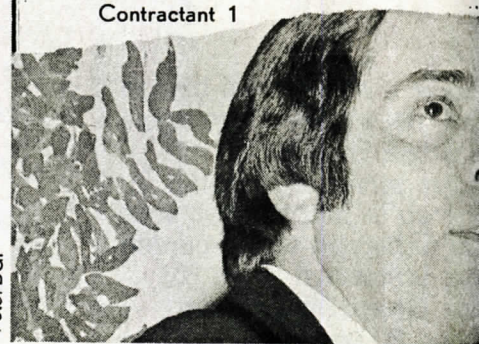
name ingelast wordt.

Wij verplichten ons echter door U

Contractant 1 draagt zorg voor een

Contractant 2 draagt zorg voor goed

Contractant 1

zijn eveneens onbetaalbaar en bovendien i smaak hier anders dan in Duitsland. Ze la Ze kan het weten. Ze kwam zelf 17 jaar g den uit Duitsland naar hier. Als ze De Ma kan verkopen (nee, ze zegt niet voor hoev De geruchten willen 2.5 miljoen. Hé, roep naar haar vriend, hier is iemand die twee joen wil geven) - als ze het spul kan verkop gaat ze niet terug naar Duitsland. En even zal ze spoorlags naar de Bahama's vert ken. Ze heeft ermee geadverteerd in het v blad. Er kwam wel reactie maar niet ser genoeg. De rente is hoog.

Wat anders

Ze kan zich voorstellen dat de jeugd weer wat anders wil. Met elkaar wil praten zor al dat lawaai om de kop. Vlagtwedde verg sterkt, weet ze. Dus daar kan ze weinig verwachten. Dat brengt haar op enkele tr we klanten die vroeger met Jan Beijering uit het Drentse Weerdinge de weg naar Vl wedde vonden. Die zijn blijven komen. I om te dansen, maar om wat aan de bar te h

GERT TIMMERMAN

Perm. Correspond.-Adres:
G. J. B. LANSINK
Balistr. 9* : Hengelo (O.)
Tel. 05400 - 16008

ARBEIDSOVEREENKOMST

Ondergetekende Contractant 1 **Beyerink, Vlagtwedde.**

verklaart te hebben geëngageerd Contractant 2 Gert Timmerman,

met zijn trio voor verzorging dansmuziek.

Werkzaam te zijn op **10 Oktober** 196**4**

tot 196

in Theater/Gebouw/Zaal **Beyerink** te **Vlagtwedde.**

De werkzaamheden vangen aan **7.30** uur.

en eindigen **12** uur.

De gage bedraagt f. **500,== (netto)**

Reiskosten zijn voor rekening van contractant: **1 tot een bedrag van f 100,==.**

Verblijfkosten voor rekening van contractant: **2.**

Bijzondere bepalingen: Wij moeten het voorbehoud maken, dat dit contract komt te vervallen indien er een binnen- of buitenlandse Radio- of T.V.-Productie of Gramm.-Opname ingelast wordt.

Wij verplichten ons echter door U uiterlijk 5 weken voor contractdatum te berichten.

Contractant 1 draagt zorg voor een goed gestemde piano ^{9/80}.

Contractant 2 draagt zorg voor goede geluidsinstallatie.

Contractant 1

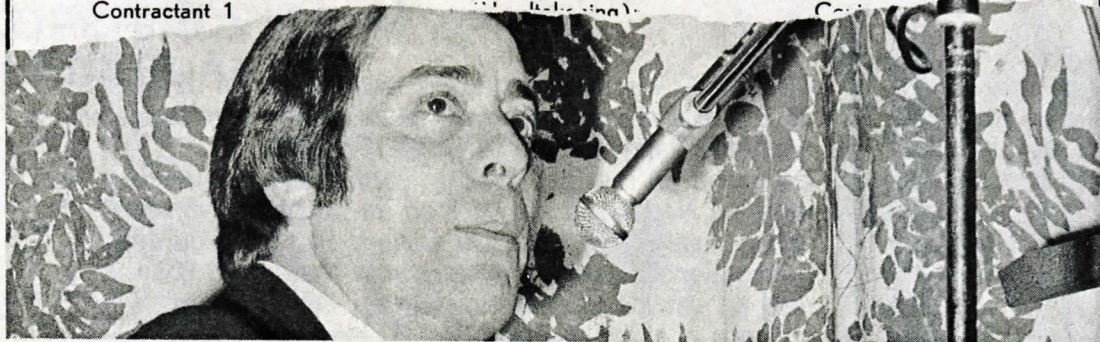

Foto: DGP

zijn eveneens onbetaalbaar en bovendien is de smaak hier anders dan in Duitsland. Ze lacht. Ze kan het weten. Ze kwam zelf 17 jaar geleden uit Duitsland naar hier. Als ze De Marke kan verkopen (nee, ze zegt niet voor hoeveel. De geruchten willen 2.5 miljoen. Hé, roept ze naar haar vriend, hier is iemand die twee miljoen wil geven) - als ze het spul kan verkopen, gaat ze niet terug naar Duitsland. En evenmin zal ze spoorlags naar de Bahama's vertrekken. Ze heeft ermee geadverteerd in het vakblad. Er kwam wel reactie maar niet serieus genoeg. De rente is hoog.

Wat anders

Ze kan zich voorstellen dat de jeugd weer 'ns wat anders wil. Met elkaar wil praten zonder al dat lawaai om de kop. Vlagtwedde vergrijst sterkt, weet ze. Dus daar kan ze weinig van verwachten. Dat brengt haar op enkele trouwe klanten die vroeger met Jan Beijering mee uit het Drentse Weerdinge de weg naar Vlagtwedde vonden. Die zijn blijven komen. Niet om te dansen, maar om wat aan de bar te han-

gen, en te praten over de problemen die het leven van alledag zo opwerpt. Maar ze zijn de enige Drenten die zijn overgebleven terwijl Drentse Jan er destijds toch heel wat naar zijn dancing wist te lokken.

In het dorp is niet opvallend sterk gereageerd op het feit dat het 's avonds duister blijft rondom de Marke. Afgelopen week-end stonden er opvallend weinig auto's achter het gebouw. „De mensen die er iets over zeggen geven me, als ze de reden horen, wel gelijk”. Het is in één klap ook wel heel nadrukkelijk afgelopen. Met Kerst was er met De Havenzangers nog een vol huis. Ook de ouderendansclub Internos, voorgezeten door de ondanks zijn 69 jaar nog altijd van enthousiasme overlopende Jan Beijering, maakt geen enkel danspasje meer. „Vroeger”, zegt Beijering, „kwamen er vier- tot vijfhonderd mensen op af. Nu nog geen vijftig”. Hij is ermee gestopt. Zoals hij ook een eind maakte aan zijn dansclub van alleenstaanden. Die waren helemaal niet meer uit huis te branden. Terwijl het elders toch nog steeds loopt. Beijering heeft er geen

De Marke

...resse te duur, publiek komt niet meer **...uld in diepe duisternis**

GERT TIMMERMAN

Perm. Correspond.-Adres:
G. J. B. LANSINK
Balistr. 9* : Hengelo (O.)
Tel. 0 5400 - 16008

verklaring voor. Vlagtwedde danst niet meer. Zo is het gewoon.

Als Marianne zelf een avondje uit wil, gaat ze zeker niet naar een kroeg of dancing. Gezellig een keer uit eten, vindt ze fijn. En vooral als de dochters mee gaan. Ze gaat zich nu werpen op de bruiloften en partijen. Die moeten de dansavonden, vooral op vrijdag en zaterdag, vervangen. Ze heeft al heel wat boekingen, maar -

◀ De danszaal voor Groningen en Drenthe van weleer, heet thans De Marke. In het weekeinde gaat het amusementscentrum, binnen, tegenwoordig in het donker gehuld. Alleen buiten brandt de lichtreclame.

◀ Gert Timmerman kwam vroeger nog een avond lang voor vijfhonderd gulden. Nu moet het tienvoudige op de plank gelegd

tienvoudige op de plank gelegd worden.

ARBEIDSOVEREENKOMST

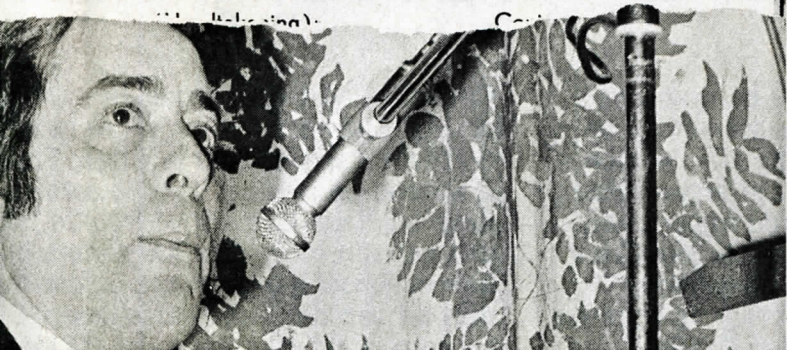
Contractant 1 **Boyerink. Vlagtwedde.**
 Contractant 2 Gert Timmerman,
 voor verzorging dansmuziek.

10 Oktober 1964
 196

Zaal **Boyerink** te **Vlagtwedde.**
 Aankomst 7.30 uur.
 12 uur.
 500,00 (netto)

Betaling van contractant: 1 tot een bedrag van f 100,00.
 Betaling van contractant: 2.

Wij moeten het voorbehoud maken, dat dit contract komt te vervallen indien binnen- of buitenlandse Radio- of T.V.-Productie of Gramm.-Opname- of andere rechten door U uiterlijk 5 weken voor contractdatum te berichten. Het is de zorg voor een goed gestemde piano ^{8/60}. Het is de zorg voor goede geluidsinstallatie.

en bovendien is de Duitsland. Ze lacht. Ze is zelf 17 jaar gelever. Als ze De Marke niet voor hoeveel. miljoen. Hé, roept ze iemand die twee miljoen spul kan verkopen, Duitsland. En evenmin Bahama's vertrekvertoerd in het vak- maar niet serieus

at de jeugd weer 'ns ar wil praten zonder Vlagtwedde vergrijs kan ze weinig van naar op enkele trouw Jan Beijering mee de wegnaar Vlagtwedde blijven komen. Niet at aan de bar te han-

gen, en te praten over de problemen die het leven van alledag zo opwerpt. Maar ze zijn de enige Drenten die zijn overgebleven terwijl Drentse Jan er destijds toch heel wat naar zijn dancing wist te lokken.

In het dorp is niet opvallend sterk gereageerd op het feit dat het 's avonds duister blijft rondom de Marke. Afgelopen week-end stonden er opvallend weinig auto's achter het gebouw. „De mensen die er iets over zeggen geven me, als ze de reden horen, wel gelijk”. Het is in één klap ook wel heel nadrukkelijk afgelopen. Met Kerst was er met De Havenzangers nog een vol huis. Ook de ouderendansclub Internos, voorgezeten door de ondanks zijn 69 jaar nog altijd van enthousiasme overlopende Jan Beijering, maakt geen enkel danspasje meer. „Vroeger”, zegt Beijering, „kwamen er vier- tot vijfhonderd mensen op af. Nu nog geen vijftig”. Hij is ermee gestopt. Zoals hij ook een eind maakte aan zijn dansclub van alleenstaanden. Die waren helemaal niet meer uit huis te branden. Terwijl het elders toch nog steeds loopt. Beijering heeft er geen

avonden, vooral op vrijdag en zaterdag, te ontvangen. Ze heeft al heel wat boekingen, maar 'tis nog zo vers - lang niet voldoende. Ze maakt reclame op de kabel, maar eigenlijk is de pr haar sterke kant niet. Beijering vindt dat jammer. Ze mist uitstraling naar buiten, maar overigens is het een beste meid. Het hotel lijdt geen verlies. Wie dat mocht denken, zit er naast. De zeven kamers zijn vaak bezet. En zomers komt het toerisme goed op gang. Ze verdient er een goede boterham. „Anders was ik er toch al lang mee uitgescheiden?” Gisteravond had ze nog de suikerbieten verbouwen de boeren in huis. 't Was zo geinig: een ouwe boer sukkelde tijdens een lezing in een diepe slaap. Ze grinnikt bij de herinnering. Beijering, veel spontaner, slaat de handen in de lucht van plezier. Ze heeft nog een leuke anecdot. Onlangs was er een bruiloft. Het bruidspaar sliep in het hotel. De cadeaus en de bruidstaart bleven in de zaal achter. Daar vond herder Nick de lekkernij en zette er zijn blinkerende tanden in. In de taart was voor 350 gulden aan nieuwe vijf guldenstuivertjes verstopt. Nick slikte voor 45 gulden naar binnen. Maar gelukkig, 's middags begon-ie te braken.

Ze heeft zalen voor 400 man of 650 al naar gelang er tussenwanden verwijderd worden. In de gouden tijden van het dansen gingen soms 1500 man naar binnen, maar die moesten dan wel staan. Heel in de verte ontwaart ze een lichtpuntje. Een dansschool begint vanavond voor het eerst sinds lang weer met lessen. Hij heeft er 26 leerlingen voor weten te interesseren. Misschien dat er dan toch een generatie op komt is die weer zin heeft in dansen. Beijering is minder optimistisch. „Als ze het eenmaal kunnen, zie je ze nooit weer”.

Buma

Dat Vlagtwedde niet meer danst, heeft zo z'n uitwerking. Neem de Buma. Die kreeg 5 procent van de gages. Op zaterdag- en zondagavond is het sinds begin januari een saai beoening geworden in het dorp. Volgens Beijering is het sindsdien bij disco Vanity ook minder druk dan anders. Tegenover De Marke zijn twee café-bars gevestigd. Ze zitten daar omdat ze er een graantje konden meepikken van de weekenddrukte bij De Marke. In het Trefpunt zegt het barmeisje dat het sinds enkele weken minder druk is dan normaal. Maar de vaste klanten blijven komen. Ook in de bar van Berry de Vries zijn de gevolgen merkbaar. De bezoekers van De Marke kwamen altijd om een uur of één een hapje eten. Patatje, schnitzeltje. Sinds enkele weken is het wel vier uur 's ochtends voordat ze komen. De jongens zoeken het plezier verderop, in Ter Apel of Stads kanaal en haasten zich pas op het laatste moment naar Vlagtwedde om voor sluitingstijd nog even de inwendige mens op een vertrouwd adres te versterken. Ja, zegt het meisje van 'Berry', het is stil geworden in Vlagtwedde.” In het Trefpunt meent de barjuffrouw: „Och, zodra Marianne 't verkocht heeft komen er andere mensen op en wie weet gaan die verbouwen en komen de klanten wel weer terug”. Het meisje van 'Berry' is niet zo optimistisch: „Als de helft van de bars in de Schutstal dicht blijft, gaat de jeugd er straks helemaal niet meer heen en is het afgelopen met uitgaan in Vlagtwedde”.